

Vapo Oy
Mantilansuon linnustoselvitys, Utajärvi

Vapo Oy: Mantilansuon linnustoseelvitys, Utajärvi**Sisältö**

1	JOHDANTO	1
2	LASKENTAMENETELMÄ	1
2.1	Linjalaskenta	1
3	TULOKSET	2
3.1	Linnuston yleiskuvaus	2
3.2	Suojelullisesti huomattavat lintulajit	2
3.2.1	EU:n lintudirektiivin lajit, EVA-lajit sekä UHEX-lajit	2
3.2.2	Luonnonsuojelulain 46§ ja 47§:n lintulajit sekä uhanalaiset päiväpetolinnut	3
3.3	Linnuston suojelupistearvo	3
3.4	Linnustollisesti arvokkaimmat alueet	3
3.5	Linnuston kannalta huomioitavat suojelualueet ja aluerajaukset	3
3.6	Pesimälinnuston muutokset	4
4	YHTEENVETO JA JOHTOPÄÄTÖKSET	4
5	VIITTEET	5

Liitteet

Liite 1	Inventointialueen sijainti
Liite 2	Linnustollisesti keskeisimpien alueiden sijoittuminen inventointialueella
Liite 3	Linjalaskennan perustulokset

Pöyry Environment Oy

Jaakko Junikka (fil. yo, biologia)
Juha Parviainen (FM, biologia)

Maastoinventointi, raportointi
Raportointi

Yhteystiedot
PL 20, Tutkijantie 2 A
90571 Oulu
puh. 010 33280
sähköposti etunimi.sukunimi@poyry.com

1 JOHDANTO

Mantilansuon selvitysalue sijaitsee noin 26 km Utajärven keskustan pohjoispuolella. Alueelle suunnitellaan turvetuotantoa ja tähän liittyen suunnittelualueella tehtiin pesivän maalinuston inventointi kesäkuussa 2009. Inventoidun alueen pinta-ala oli n. 423 ha ja sen sijainti on esitetty karttaliitteessä 1.

Linnustokartoituksissa selvitettiin Mantilansuolla ja sen välittömässä lähiympäristössä pesivän maalinuston lajisto ja parimäärät. Liitteessä 2 rajatulla inventointialueella toteutettu linnustokartoitus suoritettiin linjalaskentana. Tässä raportissa esitetään käytetty linjalaskentamenetelmä, Mantilansuon pesimälinnuston lajisto sekä havaitut parimäärät. Linnustollisesti keskeisimpien alueiden sijainti esitetään karttaliitteessä (liite 2). Laskentojen perustulokset on esitetty liitteessä 3.

2 LASKENTAMENETELMÄ

Mantilansuon pesimälinnuston lajistokoostumus ja yksilömäärät selvitettiin linjalaskennan avulla. Laskenta suoritettiin Koskimiehen (1994) sekä turveteollisuusliitto ry:n (2002) linnustolaskennasta antamia toimintaohjeita soveltaen. Selvityksen teossa huomioitiin myös ”Turvetuotannon lupahakemuksen luontoselvitykset” – oppaan (Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus 2009) ohjeistusta. Laskennan suoritti Pöyry Environment Oy:stä fil. yo Jaakko Junikka.

Laskenta suoritettiin 8.6.2009 klo 03.45–08.00 välisenä aikana. Laskettujen linjojen kokonaispituus oli yhteensä 6,15 km (liite 2). Laskentaolosuhteet olivat laskenta-ajan hyvät: sää oli poutainen ja tuuli heikkoa. Näkyvyys ja kuuluvuus olivat hyviä koko laskenta-ajan. Ilman lämpötila oli n. +3-12 °C. Suolle saavuttaessa klo 03.00 lämpötila oli lähellä nollaa mutta kohosi nopeasti niin, että laskenta voitiin aloittaa.

2.1 Linjalaskenta

Suunnittelualueen linnustoa selvitettiin linjalaskennan avulla (tarkempi kuvaus: Koskimies 1994). Linjalaskentaa käytetään yleisesti linnuston selvitys- ja seurantamenetelmänä ja se antaa suhteellisen nopeasti edustavan kuvan alueen kokonaislinnustosta lukuun ottamatta vesilinnustoa (Väisänen ym. 1998). Tavoitteena on selvittää pesivän maalinuston lajisto, parimäärät ja kokonaistiheydet. Laskentahavainnot suhteutetaan laskenta-alueen pinta-alaan kertomalla ne tutkittavan alueen alalla. Tällöin tuloksena saadaan minimiarvio tutkimusalueella pesivien lintuparien lukumääristä.

Lajikohtaisten parimäärien lisäksi aineistosta laskettiin Asantin ym. (2003) esittämällä menetelmällä lajien suojelevarvooon perustuva pisteytys, jonka avulla voidaan tehdä johtopäätöksiä alueen linnustollisesta arvosta ja verrata sitä muihin alueisiin. Pisteytyksessä huomioidaan lajin uusiutumiskyvyttömyys ts. luonnossa lisääntyvän kannan sukupolvenväli, lajin lisääntyvän kannan koko Suomessa sekä lajin uhanalaisuus Suomessa, Euroopassa ja maailmanlaajuisesti.

Laskentalinjat valittiin siten, että kaikkia maastossa esiintyviä biotooppeja sisältyi linjoille samassa suhteessa niiden esiintymisrunsauteen. Tällöin eri biotoopeilla esiintyvien lajien runsaus vastaa alueen todellisuutta ja saatu tulos on mahdollisimman todenmukainen.

Yhden laskentakerran menetelmällä ei välttämättä havaita kaikkia alueella esiintyviä lintuja eikä lintulajeja niiden satunnaisen liikkumisen sekä olosuhteiden vaikutusten takia. Linjalaskennassa yhden laskentakerran teho on n. 60–70% (mm. Koskimies ja Väisänen 1988). Kattavamman ja yksityiskohtaisemman tiedon saamiseksi tulisi laskentakertoja olla mielellään vähintään kaksi (Turveteollisuusliitto ry 2002). Yhden laskentakerran menetelmällä saadaan pienialaisilla ja erityisesti avoimilla soilla kuitenkin lajistosta ja parimääristä hyvä yleiskuva.

3 TULOKSET

3.1 Linnuston yleiskuvaus

Pesimäaikaisessa linjalaskennassa inventointialueella tavattiin yhteensä 31 lintulajia ja 224 lintuparia. Alueella pesivän maalinnuston laskennallinen minimiparimäärä oli 736 paria. Varsinaisia suolajeja (Väisänen ym. 1998 mukaan) havaittiin pesivänä 3 lajia: niittykirvinen (*Anthus pratensis*), riekko (*Lagopus lagopus*) ja keltävästäräkki (*Motacilla flava*) (liite 3). Inventointialueella runsaimpina esiintyviä pesimälajeja ovat metsän yleislintuihin (Väisänen 1998 mukaan) lukeutuvat pajulintu (*Phylloscopus trochilus*), peippo (*Fringilla coelebs*), vihervarpunen (*Carduelis spinus*) ja metsäkirvinen (*Anthus pratensis*), jotka pesivät Mantilansuon puustoisilla ojitetuilla rämealueilla. Myös harmaasieppoja (*Muscicapa striata*) ja pohjansirkkuja (*Emberiza rustica*) esiintyi runsaasti alueen rehevämmissä koivua kasvavilla alueilla. Alueen ojittamattomilla nevoilla runsaslukuisimpina pesivät niittykirvinen ja keltävästäräkki. Alueelta tavattiin kaksi riekkopoikuetta sekä kaksi metsoa (*Tetrao urogallus*). Inventointialueen eteläosassa sijaitsevalla rimpinevalla oli suuri teeren soidin ja alueella ruokaili kaksi joutsenparia (*Cygnus cygnus*). Inventointialueen laskennallinen kokonaisminimiparimäärä (174 paria/ km²) on jonkin verran viimeisen atlas-laskennan alueellista keskiarvoa (n. 150 paria/km²) korkeampi (Väisänen ym. 1998).

3.2 Suojellisesti huomattavat lintulajit

3.2.1 EU:n lintudirektiivin lajit, EVA-lajit sekä UHEX-lajit

Inventointialueella tavatut suojellisesti huomattavat lajit on esitetty taulukossa 1. EU:n lintudirektiivin liitteen 1 lajeja tavattiin kaikkiaan 2 lajia: teeri (*Tetrao tetrix*) ja metso. Suomen kansainvälisiä erityisvastoulajeja tavattiin 3 lajia: teeri, metso ja leppälintu (*Phoenicurus phoenicurus*). Suomen kansallisen uhanalaisuusluokitukseen (UHEX) kuuluvia lajeja tavattiin 4 lajia: teeri, metso, käki ja pensastasku. Lajit kuuluvat luokkaan silmälläpidettävät (NT), jotka eivät täytä vaarantuneiden lajien kriteerejä eivätkä näin ollen lukeudu varsinaisiin uhanalaisiin lajeihin.

EU:n lintudirektiivin määritelmän mukaan liitteessä mainittujen lajien elinympäristöjä on suojeltava erityistoimin, jotta varmistetaan näiden lintulajien lisääntyminen ja eloonjääminen niiden levinneisyysalueella. Näitä erityistoimia ovat mm. SPA-alueet (Special Protection Areas), jotka ovat osa Natura 2000 – verkostoa.

Taulukko 1. Mantilansuon pesimäaikaisessa linjalaskennassa havaitut suojellisesti huomattavat lajit ja suolajit sekä niiden suojelupiste-arvo. Suomi = Suomen uhanalaisuus luokituksessa mainittu laji (EN: erittäin uhanalainen, NT: silmälläpidettävä), EVA = Suomen kansainvälinen erityisvastoulaji. Varsinaiset suolinnut (Väisänen ym. 1998) alleviivattu.

Laji		EU:n lintudirektiivi	Suomi	EVA	Havaittu parimäärä	Suojelupiste-arvo
Teeri	<i>Tetrao tetrix</i>	x	NT	x	14	11,78
Metso	<i>Tetrao urogallus</i>	x	NT	x	2	16,44
Käki	<i>Cuculus canorus</i>		NT		1	1,09
Pensastasku	<i>Saxicola rubetra</i>		NT		2	1,64
Leppälintu	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>			x	2	0,33
Suojellisesti huomattavat lajit		2	4	3	21	31,28
Kaikki lajit					224	63,39

Kaksi laulujoutsenparia tavattiin inventointialueen koillisosan rimpialueelta ruokailemasta. Lajin pesimistä inventointialueella ei voi pitää täysin varmana, mutta laji käyttää rimpialuetta ainakin ruokailualueenaan. Rimpialueella sijaitsee myös suuri teeren soidin, jolla laskenta

aamuna oli soimassa 14 koirasteertä. Laulujoutsenen osalta ei tehty varmistettua pesimähavaintoa selvitysalueelta ja siksi tästä syystä lajin suojelupistearvoa ei ole otettu mukaan varsinaisen inventointialueen pisteytyksessä.

Metsohavainnot tehtiin alueen itäiseltä puoliskolta. Myös pensastaskut havaittiin alueen koillisosan rimpialueelta. Elinympäristönä rimpialue soveltuu pesimäalueeksi myös vaateliaammille suolajeille. Alue on myös tyypillistä EU:n lintudirektiivin lajien liron ja kurjen pesimäympäristöä. Näitä lajeja ei kaikesta huolimatta alueelta tavattu, mitä voi osaltaan selittää laskenta-aamua edeltävän yön alhainen lämpötila.

3.2.2 Luonnonsuojelulain 46§ ja 47§:n lintulajit sekä uhanalaiset päiväpetolinnut

Uhanalainen päiväpetolintu tavattiin laskentojen päätyttyä kiertelemässä Mantilansuon eteläosan yläpuolella. Lajin pesimisestä alueella ei saatu havaintoja, mutta Mantilansuo kuuluu jossain lähistöllä mahdollisesti pesivän lajin saalistusalueeseen. Laji kuuluu LsL:n 46§ ja 47§:n mukaisiin uhanalaisiin tai erityisesti suojeltaviin lintulajeihin. Lajin osalta ei tehty pesimähavaintoa selvitysalueelta ja siksi lajin suojelupistearvoa ei ole otettu mukaan varsinaisen inventointialueen pisteytyksessä.

Inventointialueelta tai sen läheisyydestä ei kuitenkaan ole tiedossa olevia uhanalaisia päiväpetolintujen pesäreviirejä (Metsähallitus, Tuomo Ollila 9.9.2009).

3.3 Linnuston suojelupistearvo

Suojelupistearvoa voidaan käyttää alueen karkeana absoluuttisena suojeluarvon mittana ja verrata aluetta muihin samalla eliömaantieteellisellä alueella oleviin suunnilleen samankokoisiin alueisiin (Asanti ym 2003). Alueen laskennallinen suojelupistearvo (0,15 pistettä / ha) on hieman tavanomaista korkeampi esimerkiksi alueellisesti. Suojelullisesti huomattavien lajien osuus suojeluarvosta on 49 %. Yksittäisistä lajeista eniten suojeluarvoon vaikuttivat metso (26 %), teeri (18 %) sekä kanahaukka (9 %). Laulujoutsenen ja uhanalaisten päiväpetolinnun suojelupistearvoja ei otettu huomioon alueen laskennallisen pesimälinnuston suojelupistearvon laskennassa, koska lajit eivät havaintojen mukaan käytä Mantilansuota pesimäpaikkanaan.

Edellisten lisäksi Mantilansuon suojelupistearvoon vaikutti keskimääräistä enemmän riekko, jonka osuus suojelupistearvosta oli 7 %. Riekkopoikueet tavattiin ojitetulta alueelta.

3.4 Linnustollisesti arvokkaimmat alueet

Linnustollisesti arvokkain alue on inventointialueen koillisosan rimpialue, jolta tavattiin suuri teeren soidin, kaksi paria ruokailevia joutsenia sekä suurin osa inventointialueelta tavatuista niittykirvisistä, keltävästäräkeistä ja pensastaskuista. Elinympäristönä rimpialue soveltuu pesimäalueeksi myös vaateliaammille suolajeille. Alueen itäosan ojitetulta alueelta havaittiin kaksi riekkopoikuetta ja alueen itäosan kivennäismaa-alueelta kaksi koirasmetsoa. Riekon esiintyminen alueella on todennäköisesti sidoksissa alueella oleviin ojittamattomiin neva-alueisiin. Itäosan rehevämiltä koivua kasvavilta alueilta tavattiin myös useita pareja pohjansirkkuja.

3.5 Linnuston kannalta huomioitavat suojelualueet ja aluerajaukset

Valtion ympäristöhallinnon Oiva-tietokannan (2009) mukaan Mantilansuon selvitysalueella ei ole Natura 2000 – alueverkostoon kuuluvia kohteita, suojelualueita tai suojeluohjelmiin kuuluvia kohteita. Lähin huomioitava kohde on selvitysalueesta itään sijaitseva Kiiminkijoen Natura 2000 -alue (FI1101202), joka sijaitsee noin 0,8 kilometrin etäisyydellä selvitysalueelta. Muita selvitysalueen läheisyydessä olevia Natura 2000 -alueita ovat noin 4,7 km selvitysalueesta luoteeseen sijaitseva Torvensuon -Viidansuon Natura 2000 -alue (FI1106005), joka kuuluu myös Torvensuon -Viidansuon soidensuojeluohjelmaan (SSO110433).

Selvitysalueen läheisyydessä ei myöskään sijaitse kansallisesti tai kansainvälisesti arvokkaita lintualueita (FINIBA- ja IBA-alueet) (Birdlife Suomi 2009).

3.6 Pesimälinnuston muutokset

Mantilansuon linnustoa on selvitetty edellisen kerran vuonna 1999 (Jokela & Lammi). Selvityksen kohteena oli alueen pesimälinnusto, jota selvitettiin kartoitusmenetelmällä. Kartoitetut alueet vastaavat linjalaskennalla 2009 selvitettyä aluetta. Parimäärien suhteen eri menetelmät eivät mahdollista absoluuttista vertailua eri vuosien välillä, mutta tulokset soveltuvat hyvin lajiston runsaussuhteiden sekä mahdollisten muutosten tunnistamiseen.

Alueen lajimäärässä ei ole tapahtunut suuria muutoksia (v. 1999 30 lajia, v. 2009 31 lajia). Lajistollisesti joitakin muutoksia näyttäisi tapahtuneen: v. 1999 tavattiin kapustarinta, liro, valkoviklo, pikkukuovi ja kurki, joita ei v. 2009 laskennoissa tavattu lainkaan. Vuoden 2009 laskennassa liron, kurjen ja valkoviklon havaitsematta jääminen saattoi johtua edeltävän yön kylmästä säästä ja ainoastaan yhdestä laskentakerrasta. V. 2009 varpuslinnuista ei tavattu vuoden 1999 selvityksessä tavattuja käenpiikaa, hernekerttua, lehtokerttua, kivitaskua eikä punavarpusta. Sen sijaan v. 2009 havaittiin puukiiپیjä, töyhtötiainen, hömötiainen, harmaasieppo, vihervarpunen ja peippo, jotka puuttuivat havainnoista v. 1999. Linnustolliset muutokset voivat kuvastaa alueen ojitettujen osien puuston kasvusta johtuvaa elinympäristön vähittäistä muutosta.

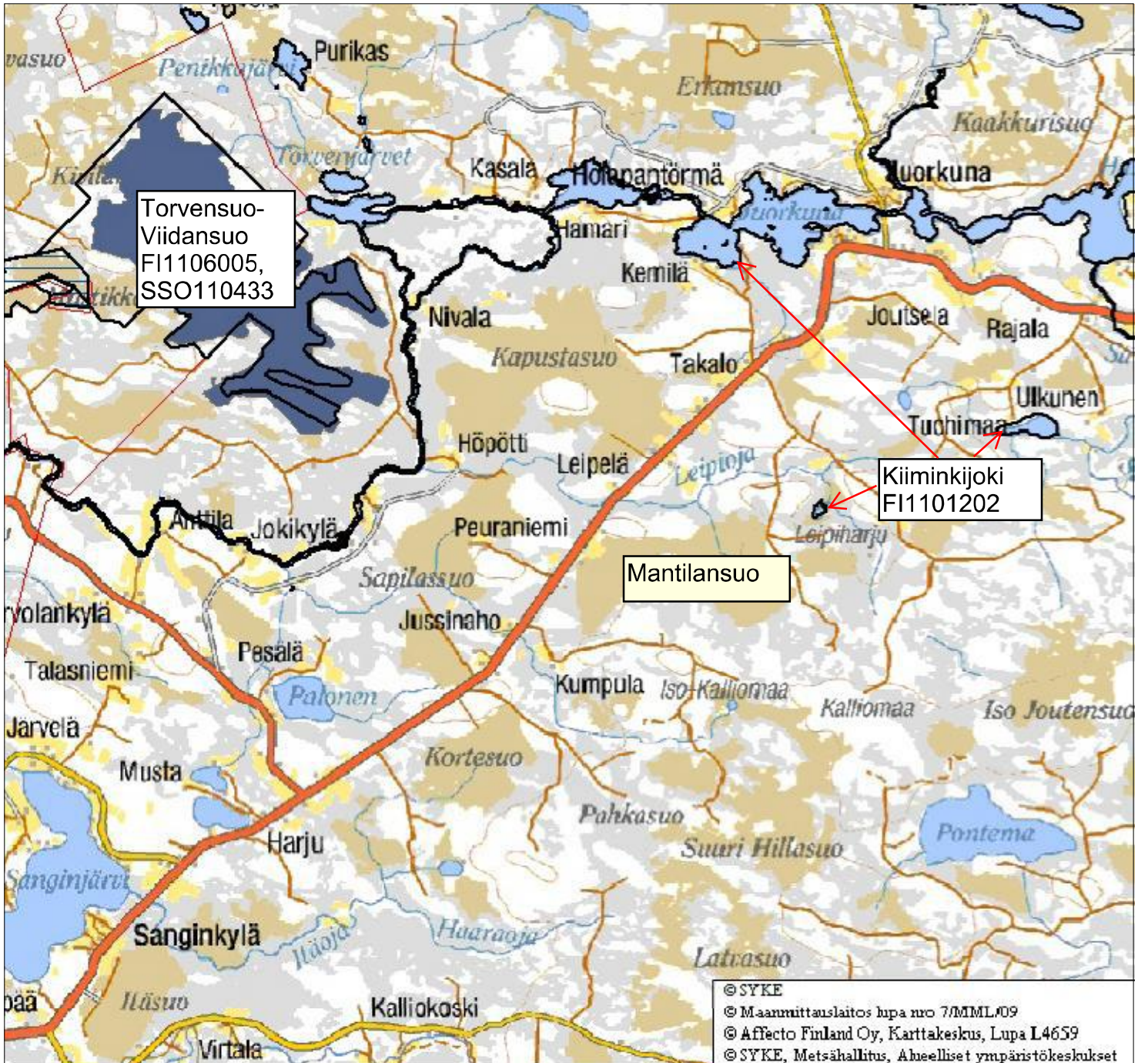
4 YHTEENVETO JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Mantilansuon pesimälinnusto ja parimäärät selvitettiin 8.6.2009 suoritettuna linjalaskennassa. Inventoidun alueen pesimälinnusto on alueellisesti tavanomaista. Varsinaisia suolintuja havaittiin 3 lajia. Inventointialueen reunojen ja koivua kasvavan rämeen linnusto koostuu pääasiassa sekametsälajeista. Suolajeista niittykirvinen ja keltävästäräkki olivat inventointialueen koillisosan rimpialueella varsin runsaita. Alueella pesii myös runsaasti pohjansirkkuja. Linnuston parimäärät olivat runsaimpien lajien kohdalta (pajulintu, peippo, metsäkirvinen) varsin korkeita. Linnuston kokonaistiheys oli tavanomaisella tasolla esimerkiksi edelliseen atlas-seurantaan verrattuna.

Suojelullisesti huomattavista lajeista EU:n lintudirektiivin liitteen 1 lajeista alueella pesii 2 lajia ja Suomen erityisvastuulajeja (EVA) 3 lajia. Inventointialueen ja sen lähialueen linnustollinen arvo on tulosten perusteella kokonaisuudessaan sekä lajistollisesti että parimääräisesti esim. alueellisesti tavanomainen. Linnustollisesti arvokkain alue on inventointialueen koillisosan rimpi- ja neva alue. Myös alueen itäosan riekko- ja metsoesiintymät ovat suojelullisesti arvokkaita. Inventoinnin yhteydessä alueen eteläosassa havaittu uhanalainen päiväpetolintu ei havaintojen mukaan pesi selvitysalueella. Lajin pesimisestä hankealueella tai sen lähistöllä ei ole myöskään aiempia olemassa olevia tietoja.

VIITTEET

- Asanti, T., Gustafsson, E., Hongell, H., Hottola, P., Mikkola-Roos, M., Osara, M., Ylimaunu, J. & Yrjölä, R. 2003: Kosteikkojen linnuston suojeluarvo. Suomen ympäristö 596. Edita Prima Oy. Helsinki.
- BirdLife Suomi ry 2009: FINIBA- ja IBA-tiedot. Internet-dokumentti. <http://www.birdlife.fi/suojelu/paikat/finiba/finiba-johdanto.shtml>
- Koskimies, P. 1994: Linnuston seuranta ympäristöhallinnon hankkeissa. Ohjeet alueelliseen seurantaan. – Vesi- ja ympäristöhallinnon julkaisuja 18. Helsinki.
- Koskimies, P. & Väisänen, R.A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet. – Helsingin yliopiston eläinmuseo, 2. Painos. Helsinki.
- Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus 2009: Turvetuotannon lupahakemuksen luontoselvitykset. Työryhmän muistio 5.2.2009. Oulu.
- Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001: Suomen lajien uhanalaisuus 2000. — Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki, 432 s. Uhanalaisten lajien II seurantatyöryhmä. <http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=16900&lan=fi> , 28.1.2004.
- Turveteollisuusliitto ry. 2002: Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. Ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapuruussuhdevaikutusten arvioimiseksi. – Jyväskylä.
- Väisänen, R.A., Lammi, E., Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. – Otavan Kirjapaino, Keuruu. ISBN 951-1-12663-6.

Mittakaava 1:100000

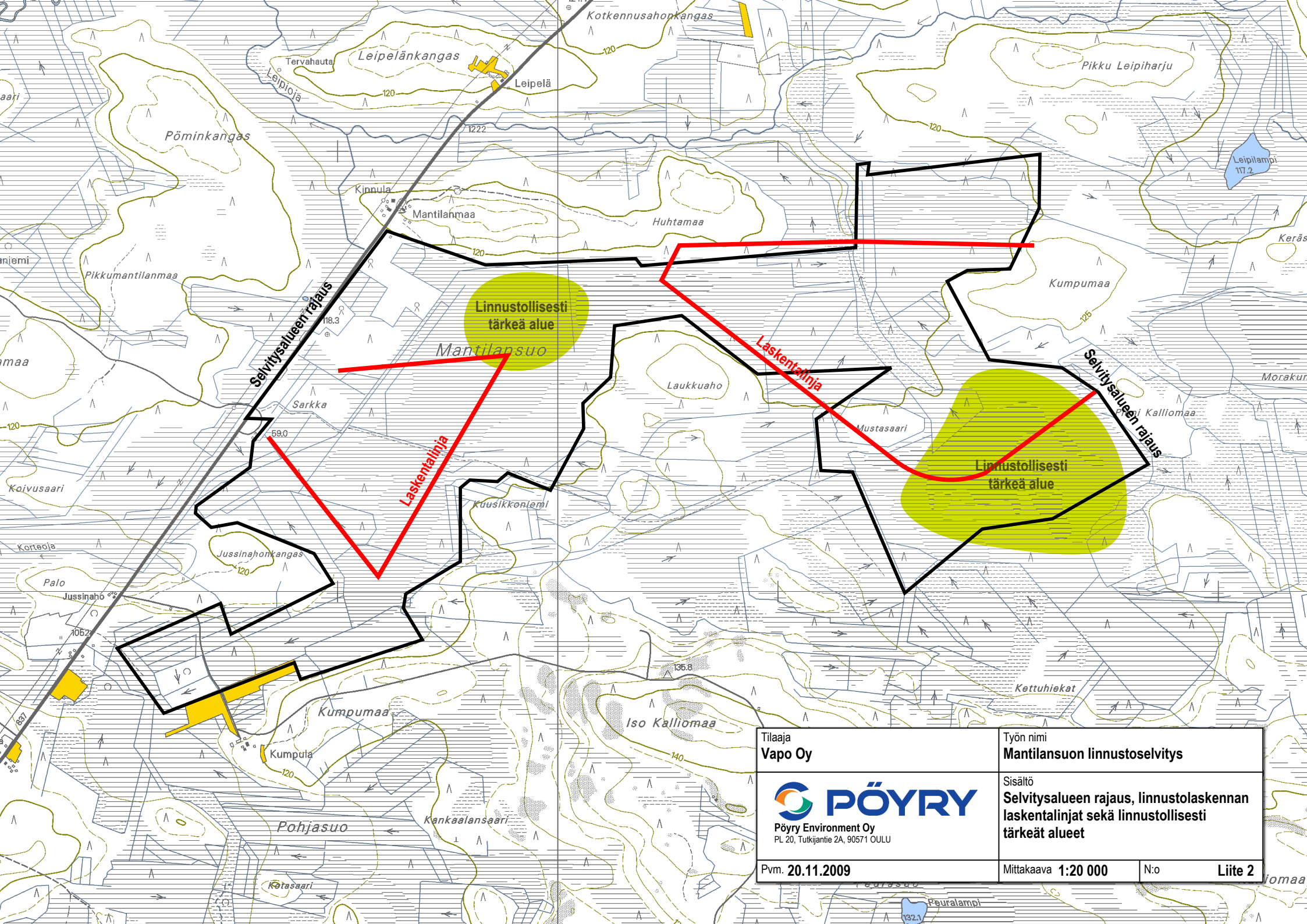
Koordinaattijärjestelmä: KKJ-yk

Nurkkapisteen koordinaatit: 7192344:3484124 - 7210644:3503524

Selvitysalueen sijainti sekä lähimmät suojelalueet.

Lähde: Ympäristöhallinto, Oiva-tietokanta 2009

Servitysalueen rajaus

Linnustollisesti tärkeä alue

Laskentalinja

Laskentalinja

Linnustollisesti tärkeä alue

Servitysalueen rajaus

Tilaaja Vapo Oy	Työn nimi Mantilansuon linnustoselvitys	
 Pöyry Environment Oy PL 20, Tutkijantie 2A, 90571 OULU	Sisältö Selvitysalueen rajaus, linnustolaskennan laskentalinjat sekä linnustollisesti tärkeät alueet	
Pvm. 20.11.2009	Mittakaava 1:20 000	N:o Liite 2

Linjalaskennan perustulokset Mantilansuolla 8.6.2009.

Alue	Mantilansuo, Utajärvi
Linjan pituus km	6,15
Ala km ²	4,23

Laji		Havaittu parimäärä	Kuuluvuus kerroin	Kokonais- parimäärä	Suojelu-arvo	Muunnettu parimäärä	Pisteet
Teeri (EU, NT, EVA)	<i>Tetrao tetrix</i>	14	4,09	39,4	0,9	13,08	11,78
Riekkö	<i>Lagopus lagopus</i>	1	10,56	7,3	1,12	4,01	4,49
Taivaanvuohi	<i>Gallinago gallinago</i>	2	1,96	2,7	0,4	2,00	0,80
Metsäviklo	<i>Tringa ochropus</i>	1	2,55	1,8	0,38	1,48	0,56
Laulujoutsen (EU, EVA)	<i>Cygnus cygnus</i>	2	-	2,0	5	1,62	*
Käki (NT)	<i>Cuculus canorus</i>	1	0,61	0,4	2	0,54	1,09
Kanahaukka	<i>Accipiter gentilis</i>	1	5,11	3,5	2,25	2,41	5,42
Metso (EU, NT, EVA)	<i>Tetrao urogallus</i>	2	17,84	24,5	1,75	9,40	16,44
Käpytikka	<i>Dendrocopos major</i>	2	4,58	6,3	0,19	3,63	0,69
Laulurastas	<i>Turdus philomelos</i>	8	3,26	17,9	0,18	7,54	1,36
Kulorastas	<i>Turdus viscivorus</i>	1	3,15	2,2	0,42	1,72	0,72
Metsäkirvinen	<i>Anthus trivialis</i>	20	3,66	50,3	0,07	15,54	1,09
Niittykirvinen	<i>Anthus pratensis</i>	13	5,77	51,6	0,13	15,81	2,05
Keltävästäräkki	<i>Motacilla flava</i>	4	7,16	19,7	0,13	8,06	1,05
Pajulintu	<i>Phylloscopus trochilus</i>	48	3,74	123,5	0,05	29,11	1,46
Punarinta	<i>Eriothacus rubecola</i>	5	5,76	19,8	0,12	8,09	0,97
Rautiainen	<i>Prunella modularis</i>	3	4,16	8,6	0,13	4,50	0,59
Pensastasku (NT)	<i>Saxicola rubetra</i>	2	6,36	8,7	0,36	4,56	1,64
Sepelkyyhky	<i>Columba palumbus</i>	2	1,51	2,1	0,27	1,67	0,45
Käpylintu sp.	<i>Loxia sp.</i>	4	6,2	17,1	0,16	7,28	1,17
Puukiipijä	<i>Certhia familiaris</i>	1	8,84	6,1	0,2	3,54	0,71
Hippiäinen	<i>Regulus regulus</i>	1	0,985	0,7	0,08	0,76	0,06
Hömötiainen	<i>Parus montanus</i>	4	8,17	22,5	0,1	8,84	0,88
Talitiainen	<i>Parus major</i>	6	6,16	25,4	0,13	9,63	1,25
Töyhtötiainen	<i>Parus cristatus</i>	2	0,11	0,2	0,47	0,27	0,13
Harmaasieppo	<i>Muscicapa striata</i>	7	10,37	49,9	0,06	15,45	0,93
Leppälintu (EVA)	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	2	3,06	4,2	0,12	2,73	0,33
Vihervarpunen	<i>Carduelis spinus</i>	22	3,78	57,2	0,06	16,99	1,02
Peippo	<i>Fringilla coelebs</i>	34	4,49	105,0	0,07	25,99	1,82
Pohjansirkku	<i>Emberiza rustica</i>	8	9,94	54,7	0,13	16,46	2,14
Punatulkku	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	1	4,24	2,9	0,15	2,12	0,32
Yhteensä		224		738		244,83	63,39

* laji ei pesi inventointialueella